

CONV 290/02

WG IV 12

NOTE

---

fra: sekretariatet
til: Arbejdsgruppe IV vedrørende Nationale Parlamenter
Vedr.: Kortfattet referat af mødet den 19. september 2002

---

1. Gruppen drøftede, hvilke foranstaltninger der på europæisk plan kunne tilskynde til og fremme forbedringer af de nationale parlamentariske kontrolsystemer. Gruppen diskuterede også udkastet til rapport fra Arbejdsgruppen vedrørende Nærhedsprincippet (WD 19 fra Arbejdsgruppe I, der blev uddelt på mødet samt udsendt pr. e-post). Gruppen drøftede endelig multilaterale mekanismer på europæisk plan, der inddrager de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet (mulige roller og former).

Foranstaltninger, der på europæisk plan kunne tilskynde til og fremme forbedringer af de nationale parlamentariske kontrolsystemer

2. Som indledning af drøftelserne kom Michel Barnier, medlem af Europa-Kommissionen, med et indlæg om gennemførelsen af Amsterdam-traktatens protokol om de nationale parlamenters rolle (se også WD 12 af 12. juli 2002). Michel Barnier centrerede sit indlæg om fire spørgsmål:
  - i) Hvad er formålet med protokollen?
  - ii) Betyder gennemførelsen af protokollen, at beslutningstagningen bliver langsommere?
  - iii) Giver protokollens bestemmelser de nationale parlamenter de oplysninger, de har brug for?
  - iv) Er der behov for at ændre protokollen?

3. Det blev understreget, at protokollens bestemmelser letter den parlamentariske kontrol, men at de forfatningsmæssige forbindelser mellem parlament og regering er bestemmende for, hvordan denne kontrol tilrettelægges (og hvor effektiv den er). Der blev desuden erindret om, at kontrolmekanismene og deres rækkevidde (spørgsmålet om, hvorvidt kontrollen også omfatter anden og tredje søjle) er forskellige fra land til land. Den seksugers periode, der skal forløbe mellem det tidspunkt, hvor et lovgivningsforslag stilles til rådighed, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets dagsorden med henblik på vedtagelse, forårsager ikke nogen forsinkelser i beslutningstagningen, der i de fleste tilfælde varer måneder (eller endog år) snarere end uger (der blev desuden erindret om, at det kun er et begrænset antal afgørelser, der ikke er omfattet af den fælles beslutningsprocedure og således kun kræver en rådsafgørelse). Det er muligt at behandle hastende spørgsmål inden for en kortere tidsramme, men sådanne tilfælde forekommer sjældent (f.eks. var tidsrammen ca. 4 uger ved oprettelsen af en katastrofefond efter de nylige oversvømmelser). Åbenhed i Rådets arbejde og eventuel deltagelse af nationale parlamentsmedlemmer i nationale delegationer kunne hæve kendskabsniveauet og mindske den frygt, visse nationale parlamenter har givet udtryk for med hensyn til "foreløbige aftaler", der indgås under drøftelserne, inden den nationale parlamentariske kontrol er afsluttet.
4. For så vidt angår fremsendelse af information til de nationale parlamenter, der i øjeblikket er regeringernes opgave, kunne Kommissionen give sin tilslutning til direkte fremsendelse til de nationale parlamenter, såfremt regeringerne ikke har nogen indvendinger. Protokollen omfatter også fremsendelse af høringsdokumenter; et område, hvor Kommissionens høringsproces allerede i dag i vid udstrækning foregår via internettet, og hvor Kommissionen kunne overveje direkte fremsendelse til de nationale parlamenter. Til dato har kun ganske få nationale parlamenter gjort brug af muligheden for at svare på åbne høringer, og det blev understreget, at dette kunne være en måde, hvorpå man kunne øve indflydelse på et meget tidligt tidspunkt. Forslag fremsat på tidligere møder om, at de nationale parlamenter burde høres i den fase, hvor EU foretager sin strategiske planlægning, vil skulle drøftes yderligere. Selv om gennemførelsen af protokollen ser ud til at gå ganske godt, vil Kommissionen være villig til at behandle eventuelle ændringsforslag til Amsterdam-protokollen, men erindrede dog om, at protokollen kun kunne bidrage til bedre betingelser for kontrol på nationalt plan. En styrkelse af de uformelle forbindelser og brugen af høringer (der kunne omfatte Kommissionen) kunne også være et fremskridt og gøre de nationale parlamentarikere mere fortrolige med EU-anliggender.

5. Under den efterfølgende drøftelse blev det understreget, at det ville være upassende at foreskrive regeringerne og de nationale parlamenter, hvordan deres indbyrdes forbindelser bør være, men at det nok kunne lade sig gøre at udforme visse grundlæggende rammebetingelser på europæisk plan, og at man måske som et eksempel kunne pege på visse minimumskrav til parlamentarisk kontrol. Visse medlemmer understregede, at de nationale parlamenter har beføjelser til at udøve kontrol med deres regerings optræden og holdninger i EU-anliggender, men ikke altid har udnyttet dem fuldt ud. Det blev fremhævet, at det er afgørende for de nationale parlamenter at opbygge et højt ekspertiseniveau i henseende til EU-anliggender.
6. Nogle foreslog, at man i stedet for at inddrage de nationale parlamentarikere direkte i Rådets arbejde, således som et medlem havde foreslået, kunne undersøge, hvordan man kan udvide kontakterne mellem de nationale parlamentsmedlemmer og medlemmer af Europa-Parlamentet, f.eks. ved at give medlemmerne af Europa-Parlamentet bedre mulighed for at deltage i møder i de nationale parlamenter (eller regionale parlamentariske forsamlinger). Visse medlemmer påpegede behovet for at forbedre samordningen mellem mødeplanerne for henholdsvis de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, eventuelt ved en bedre synkronisering af Europa-Parlamentets mødefri uger, der er forbeholdt arbejde i valgkredsene, og deltagelse i samlinger i de nationale parlamenter. En anden mulighed ville være at tilrettelægge "europæiske uger", der skulle falde på samme tidspunkt i alle hovedstæder. Nogle tilføjede, at dette ville passe fint med det forslag, der fra anden side er fremsat om, at medlemmer af Kommissionen kunne deltage i høringer i eller med nationale parlamenter.
7. Flere medlemmer udtrykte interesse for muligheden af at høre de nationale parlamenter i forbindelse med Kommissionens årlige planlægning af lovgivningsarbejdet eller EU's strategiske planlægning.
8. Gruppen udtrykte sin tilfredshed med forslaget fra et medlem om, at de nationale parlaments rolle i EU skal indgå i traktaten (eventuelt i præamblen), og om, at medlemsstaterne forud for samlinger i Rådet, når dette udøver sin lovgivende funktion, vil skulle erklære, at der er gennemført passende parlamentarisk kontrol i overensstemmelse med nationale forfatningsmæssige krav. Desuden skulle en protokol knyttet til den nye traktat indeholde nærmere bestemmelser om fremsendelse af dokumenter og anden information. Adskillige medlemmer foreslog, at Amsterdam-protokollen om de nationale parlaments rolle ændres, således at Kommissionen vil skulle fremsende dokumenter direkte til de nationale parlamenter (som et supplement til regeringernes fremsendelse). Nogle foreslog desuden at lade indskrives i protokollen, at Rådet ikke kan påbegynde behandlingen af et kommissionsforslag de første fire uger efter forslagets fremsendelse. Andre anså dette for at være for restriktivt og mente nok, at der i denne periode skulle være mulighed for at præsentere forslag og foretage indledende drøftelser.

Drøftelse af udkastet til rapport fra Arbejdsgruppe I vedrørende Nærhedsprincippet

9. Gruppen havde en drøftelse om udkastet til rapport fra Arbejdsgruppe I vedrørende Nærhedsprincippet (WG I), jf. WD 19 fra denne gruppe. Medlemmerne udtrykte generel tilfredshed med rapporten, der i det store hele afspejlede WG IV's synspunkter med hensyn til de nationale parlamenters rolle i forbindelse med kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet. Medlemmerne anerkendte mekanismen for hurtig varsling som en nyskabelse, og flere medlemmer gav udtryk for deres tilfredshed med, at mekanismen var enkel, at den ikke indebar oprettelse af nye organer og ikke førte til nogen forsinkelser i beslutningsprocessen. Nogle medlemmer havde gerne set en udtrykkelig anerkendelse af den nøje sammenhæng, der er mellem nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Der blev desuden erindret om, at da teksterne ofte ændres i løbet af processen, er det vigtigt, at parlamenterne udøver deres kontrollerende funktion i forhold til regeringerne under hele lovgivningsproceduren.
10. Visse medlemmer sagde, at de gerne havde set endnu strammere regler i den foreslåede ordning, og foreslog, at det præciseres, at en retsakt først skal kunne træde i kraft, når der er afsagt dom, i tilfælde af sager, der er indbragt for retten. Det blev ydermere foreslået, at der fastsættes en tidsfrist for domstolsafgørelser, som bør være kort, f.eks. en måned. Flere medlemmer foreslog, at det ikke skal være nødvendigt at have afgivet en begrundet udtalelse i tidligere faser af processen for at have ret til at klage til Domstolen. Nogle medlemmer foreslog, at de nationale parlamenter også skal høres om Kommissionens årlige lovgivningsprogram, og nævnte, at COSAC eventuelt kunne spille en rolle i denne forbindelse. Der var dog ikke enighed om dette, idet visse medlemmer satte spørgsmålstegn ved COSAC's repræsentativitet, selv om de måske nok kunne forestille sig, at COSAC kunne spille en eventuel rolle i forbindelse med udveksling af information mellem parlamenterne.

Multilaterale mekanismer på europæisk plan, der inddrager de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet (mulige roller og former)

11. Gruppen drøftede, hvornår og med hvilke dagsordenspunkter det ville være nyttigt for de nationale parlamenter at mødes henholdsvis i egen kreds og med Europa-Parlamentet, samt hvordan sådanne mekanismer vil kunne udformes.

12. Flere medlemmer påpegede, at såvel den tidligere forsamling som det nuværende konvent er nyskabelser; de understregede det hensigtsmæssige i at inddrage både de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet og foreslog, at konventmetoden formaliseres i EU's institutionelle struktur.
13. Nogle foreslog, at de nationale parlamenter får en større rolle i forbindelse med udformningen af EU's politiske dagsorden i kraft af en mekanisme, hvorved de (eventuelt sammen med Europa-Parlamentet) får tilsendt Rådets flerårige program og eventuelt sammenkalder en kongres til drøftelse heraf. Der blev ligeledes fremsat forslag om, at et sådant forum, der kunne kaldes en kongres eller noget andet, kunne få forelagt en rapport om Unionens tilstand til drøftelse. Andre foreslog, at et sådant organ også kunne spille en rolle i forbindelse med vigtige udnævnelser og således legitimere f.eks. udnævnelsen af formanden for Kommissionen (eller for EU under et ændret system). Nogle medlemmer understregede, at en sådan kongreslignende mekanisme ikke skal have nogen lovgivende beføjelser. Det blev desuden foreslået, at en kongres/et forum højst skulle mødes én gang om året.
14. Adskillige medlemmer understregede behovet for interparlamentariske høringsmekanismer og den vigtige rolle, sådanne mekanismer kan spille med hensyn til at give EU-spørgsmål en mere fremtrædende plads i de enkelte nationale parlamenter. De nævnte COSAC's nuværende og potentielle rolle i den forbindelse. Nogle mente, at selv om COSAC bør forblive en ren høringsmekanisme, bør der gøres mere brug af konferencen til høringer på sektorplan, hvor man samler repræsentanter fra sektorudvalgene. Vigtigheden af kontakter med Europa-Parlamentets udvalg blev understreget i denne forbindelse. Nogle foreslog endvidere, at COSAC skulle spille en rolle med hensyn til høring vedrørende Kommissionens årlige lovgivningsprogram. Det blev også fra flere medlemmers side understreget, at COSAC's høringsfunktioner vil skulle overtages af en anden mekanisme, hvis COSAC ikke længere skulle bestå. Nogle medlemmer foreslog at styrke COSAC ved oprettelse af et lille fast sekretariat. Flere medlemmer advarede dog mod at oprette nye institutioner.
15. Nogle konventsmedlemmer foreslog, at der for problematiske politikspørgsmål, f.eks. reformen af den fælles landbrugspolitik eller reformen af de egne indtægter, indkaldes en ny type interparlamentarisk konference på ad hoc-grundlag. Man kunne således samle specialister på det pågældende politikområde fra de enkelte parlamenter med henblik på en drøftelse af spørgsmålet for at udrede de forskellige problemer og herved bane vejen for løsninger; en sådan konference skulle dog ikke selv have nogen lovgivende funktion (og heller ikke nødvendigvis ret til at træffe beslutninger).

Næste møde

16. Næste møde finder sted torsdag den 26. september 2002, kl. 10.30-13.00. Drøftelsen vedrørende multilaterale/interparlamentariske mekanismer til yderligere inddragelse af de nationale parlamenter i EU-anliggender og deres specifikke funktion vil blive fortsat. Formanden opfordrede til indsendelse af skriftlige bidrag.
  17. De følgende møder finder sted den 10. oktober 2002 (kl. 14.30-18.00) og den 22. oktober (kl. 14.30-18.00). Det bemærkes, at mødet den 17. oktober 2002 er aflyst på grund af mødet i COSAC samme dag.
-